

MOYO

SOLIDARITEIT PROTESTANTSE
PROTESTANTE SOLIDARITEIT

Brogniezstraat, 46, 1070 Brussel

Tijdschrift 2022 - 27ste jaargang, **nr. 9**

INHOUDSOPGAVE

Pagina	2	: Inhoudsopgave.
Pagina	3	: Editoriaal van de voorzitter.
Pagina	4	: Informatie.
Pagina's	5 - 6	: Meditatie : Genesis 2, 15 - Ds. Steven H. Fuite, Voorzitter van de Synodale Raad van de Verenigde Protestantse Kerk in België
Pagina's	7 - 14	: Bezoek van het team van Protestantse Solidariteit aan de projecten die wij steunen in Guinee, Macenta
Pagina	15	: Nieuws over het onderwijsproject van 30 Batwa kinderen in Gitega, Burundi
Pagina	16	: Giften voor onze acties ■ Rekeningnummer.
Pagina's	17-23	: Onze actie voor het behoud van de schepping in Rwanda en de Democratische Republiek Congo

EDITORIAAL VAN DE VOORZITTER

Beste lezer,

Dit voorwoord voelt als een zeer moeilijke opdracht. Niet zozeer omwille van hetgeen ik u te vertellen heb over deze Moyo, die -vind ik- heel mooi is geworden, maar omwille van de oorlog in Oekraïne en de impact die dat heeft op ieder van ons.

Als de taal van de wapens spreekt, zijn er immers alleen maar verliezers.

En naast deze oorlog, is er de uitdaging van de klimaatopwarming en mogen we hopen dat covid ons niet opnieuw parten gaat spelen.

Tekenen van hoop zijn dan ook meer dan welkom. De bezinningstekst van ds. Steven Fuite, voorzitter van de VPKB, geeft mij alvast de moed om niet bij de pakken te blijven zitten. Er is werk aan de winkel...en niet een klein beetje. En, we kunnen allemaal ons steentje bijdragen door zorgzaam om te gaan met onze planeet én onze medemens. Maar ook door concreet dingen te ondernemen, zoals samen met de VPKB, twee projecten op te zetten, die focussen op het behoud van onze schepping, zowel in Rwanda als in D.R. Congo. Je ontdekt er meer over in deze editie.

Daarnaast is er het uitgebreide reisverslag van Jonathan en Bruno over het werkbezoek van dit voorjaar in Guinee-Macenta.

Tot slot laten we u alvast een aantal foto's zien van het onderwijsproject van de Batwa kinderen in Burundi.

Neem bij het lezen van het reisverslag er zeker het overzicht van de "afkortingen" bij. Ik vrees dat u anders waarschijnlijk niet alles begrijpt wat er geschreven staat.

Als u deze Moyo ontvangt is Pasen reeds voorbij. Ik hoop dat het opstandingsfeest u de nodige moed en wijsheid hebben gegeven om vol hoop, geloof en liefde vorm te blijft geven aan deze schepping en dit zoals God het bedoeld heeft.

*Van harte,
Annie Van Extergem*

**PROTESTANTSE
SOLIDARITEIT**

PROTESTANTSE SOLIDARITEIT VZW

Brogniezstraat 46, 1070 Brussel

Tel. : +32(0)2 510 61 80

info@solidariteprotestante.be • www.solidariteprotestante.be

IBAN : BE 37 0680 6690 1028 • BIC : GKCCBEBB

Bedrijfsnummer : NE 0417614197

Verantwoordelijke uitgever : A. Van Extergem

Volg ons op Facebook :

“Solidarité Protestante-Protestantse Solidariteit”

actalliance

*God, de Heer,
bracht de mens dus in de tuin
van Eden, om die te bewerken
en erover te waken.
Genesis 2, 15*

Ds. Steven H. Fuite

Voorzitter van de Synodale Raad van de Verenigde Protestantse
Kerk in België

Er is veel veranderd sinds de Bijbelse tijden. In de oudheid was het milieu vaak bedreigend voor de mens, die onderworpen was aan de natuur. In veel dingen die te machtig waren, werd een godheid gezien. De zon was een god, de maan was een god, de zee, wat je maar wilt. En wij mensen knielen maar...

In de eerste bladzijden van de Heilige Schrift zet God de dingen op een rijtje. De mens krijgt de opdracht te heersen, te bewerken, erover te waken. Let wel, het gaat er niet zozeer om hem de baas te maken, maar om hem te bevrijden van het idee dat hij bang moet zijn voor de zon, de maan of een oude boom, of voor wat dan ook. De zaken zijn duidelijk. Er is maar één God, de Bevrijder. Deze positie – mens mogen zijn, in volle vrijheid – leidt soms tot een ontroerende uitroep van verbazing, vooral wanneer men tegelijkertijd zijn eigen kleinheid beseft. Psalm 8: "Wat is de mens, dat Gij aan hem denkt? En toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt... U hebt hem het werk van Uw handen toevertrouwd..." In het Bijbelverhaal is het de mens, niet God, die de dieren namen geeft.

Nou, dat hebben we gedaan. En meer dan dat. Wij hebben nieuwe dierenrassen en nieuwe plantensoorten gecreëerd, wij hebben aan mijnbouw gedaan, schadelijke gassen uitgestoten, bossen verbrand en land gewonnen op het water, wij hebben van alles gedaan. Zozeer zelfs dat de "natuur" ons vandaag opnieuw bedreigt, ons opnieuw angst aanjaagt, maar op een totaal andere manier.

Wanneer wij als christenen nadenken over de opwarming van de aarde, hebben we het niet over een (apart) verschijnsel. We hebben het over een geheel, over de schepping, de schepping als geschenk van God.

Over de schepping in haar totaliteit, ook in haar aangetaste heelheid en diepe wonden. Over de schepping die zucht en kreunt. Gisteren en vandaag, en morgen nog dieper.

Het is hoog tijd dat wij, als christenen, de kwetsbare en gewonde schepping aanvaarden als een symbool van - of beter nog - als een sacrament van God. De schepping die - parallel aan de Man van Nazareth, Hij, bij uitstek hét Beeld van God - al zùchtend, juist in haar kwetsbaarheid, appelleert. Zaken als de gigantische ontbossing die ons - jammer genoeg - niet meer verbazen, slaan diépe wonden. Wordt de schepping niet gekruisigd en in haar de Schenker, de Schepper... van hemel en aarde?

Hoe dan ook, wij christenen hebben onze eigen extra motivatie om bezorgd te zijn over het "klimaatvraagstuk", om God zelf lief te hebben en zelfs te koesteren. Om God en onze naaste

lief te hebben, ook de generaties na ons. Deze aarde vol onvoorstelbare wonderbaarlijke evenwichten is een heilig geschenk, een schepping, een tempel, geen hol van dieven. Dit betekent dat we de rollen moeten omdraaien, veranderen. Het is onze profetische roeping om de werkelijkheid niet te simplificeren alsof er maar één probleem zou zijn dat moet worden opgelost, namelijk de opwarming van de aarde. Alles is met elkaar verbonden. De klimaatcrisis is niet zozeer een technisch probleem als wel een crisis van mondiale rechtvaardigheid. Dit is de taal die wij moeten blijven spreken als mensen van het geloof. Als we ons uitspreken over het klimaat, kan ons denken alleen maar inclusief zijn. Het schip van de Kerk is pas compleet als iedereen aan boord is. Dat is al zo sinds Noach. Er waren trouwens vooral dieren in de ark... Ook al iets om over na te denken.

En hier zijn we, in volledige vrijheid. Niet beheerst door de angst dat alles verloren is, maar vastbesloten om de uitdagingen aan te gaan. Net als in het begin. Er is niets om bang voor te zijn. Er zijn geen andere goden. Ook geen god van de doem, geen god van 'alles is toch al verloren'. Er is maar één God. Hij die liefheeft en bevrijdt.

Moge Hij, de God van het leven, de Heer van de schepping, ons de wijsheid en de moed geven om Hem, de Ene en Eeuwige, te loven. Niet alleen met lofliederen, maar in en met ons zoeken naar zuurstof voor deze nog steeds prachtige aarde, een groot land van belofte. Samen, met allen die dat wensen, zijn wij op weg naar een wereld waarin de onderlinge verbondenheid van mens tot mens, van mens tot moeder aarde, vanuit de chaos steeds meer zichtbaar wordt.

BEZOEK VAN HET TEAM VAN PROTESTANTSE SOLIDARITEIT AAN DE PROJECTEN DIE WIJ STEUNEN IN GUINEE FORESTIERE, MACENTA

Deze dienstreis, die een jaar werd uitgesteld vanwege Covid-19, wordt geleid door Jonathan Mpasi, onze uitvoerend secretaris en door Bruno Moens, lid van de Raad van Bestuur, en lid van het projectmanagementteam van Protestantse Solidariteit (PS). De missie vond plaats van 24 februari tot 7 maart 2022.

Het doel van deze reis was om enerzijds de voltooide projecten en anderzijds de voortgang van de lopende projecten te beoordelen, waarbij de nadruk werd gelegd op de zeer belangrijke eisen van onze sponsors en donateurs.

Het project verloopt in Guinee Conakry, meer bepaald in het Centre Hospitalier Régional Spécialisé de Macenta (CHRS), in Guinée Forestière. De CHRS is een succesvoorbeeld van totale en perfecte integratie en autonomie. Inderdaad, het werd sinds 1982 beheerd door de Mission Philafricaine-SAM Global (MPA), een Zwitserse protestantse ontwikkelingsorganisatie. Deze organisatie heeft een team van betrouwbare artsen samengesteld en opgeleid om het centrum te kunnen overnemen. Vanaf dat moment was het een team van Guineese artsen, verantwoordelijke en hardwerkende mensen, die het centrum op meesterlijke wijze leiden. De reputatie van de CHRS strekt zich uit over de grenzen van het land. De orthopedische afdeling die dankzij uw giften en de hulp van Wallonie-Bruxelles International (WBI) tot stand is gekomen, is uniek in de regio en buurlanden (Liberia en Sierra Leone).

We hebben veel tijd besteed aan de introductie van de nieuwe projectmanagementtools. En we hebben de projectcoördinatie verfijnd om de autonomie in het beheer van de projecten te versterken.

Hier volgt een deel van het dag-na-dag verslag van dit bezoek.

Vertrek op 24 februari vanuit Brussel naar Conakry. 's Anderendaags, richting Kissidougou over de weg. Daar worden we verwelkomd door een Zwitsers zendelingenechtpaar van de MPA. Dan nog een dag rijden om op 26 februari in Macenta aan te komen, waar we ontvangen worden door Dr. David Leuenberger (van het MPA) en het CHRS-team. We ontmoeten Krista, een Duitse vrouw, die verantwoordelijk is voor het beheer van de database die ze samen met Dr. David Leuenberger heeft ontwikkeld. Dit is een computerprogramma voor het beheer van patiëntendossiers en het beheer van medicatie. De CHRS gebruikt geen papier meer: alles is geïnformatiseerd en draagt zo bij tot de bescherming van het ecosysteem.

We ontmoeten ook Dr. Hans Bopp, een echo-expert van het ISSIMA-project, aanwezig als opleider van artsen in echografie en spoedechografie.

Tijdens de eredienst op zondag 27, ontmoeting met de voorzitter van de prefectuurverantwoordelijken van de christelijke kerk, Eli Dobovogui. Dr. Daniel Béagovui van de CHRS die ons vergezelt en die in 1982 in Macenta zijn werk begon, legt de oorsprong uit van de samenwerking tussen de CHRS en de MPA.

In het begin was het niet gemakkelijk omdat de toenmalige president, de heer Sékou Touré, moslim was, zich opwierp als verdediger van de islam en weigerde dat christelijke missionaire organisaties zich in de regio zouden vestigen. Dankzij zijn echtgenote, Mevrouw Andrée Touré, van katholieke afkomst, kon de MPA haar activiteiten in Macenta ontplooiën omdat het om een interventie op het gebied van gezondheid betrof, in samenwerking met een aantal kerken.

Vervolgens informeert Dr. Béagovui ons over het ontstaan en de ontwikkelingen van HIV-projecten door de jaren heen. Hij legt ons ook uit dat het CHRS in samenwerking met de Universiteit van Basel een basisonderzoek heeft uitgevoerd waaruit bleek dat 17% van het personeel hepatitis had. Dit is de reden waarom we hepatitis in ons project chronische ziekten willen opnemen.

In de Bijbel waarschuwden de profeten de bevolking voor gevaren. Volgens Dr. Béagovui moeten de kerken nu deze profetische rol op zich nemen door mensen bewust te maken en te waarschuwen voor de gevaren van epidemieën. De kerken moeten de bevolking informeren over de ziekten en het CHRS zou met de kerk kunnen samenwerken om de bevolking te sensibiliseren. Dominees zouden een dokter in hun kerk kunnen uitnodigen die de risico's van bepaalde chronische ziekten kunnen uitleggen. Jonathan steunt dit idee: kerken spelen een belangrijke rol in de ontwikkeling van Afrika.

Hij vraagt de christelijke kerk om ontwikkelingsprogramma's op te zetten. Het zou passend zijn als zij de link zou leggen met de CHRS-projecten. Op prefectuurniveau kunnen dominees ook ontwikkelingsprojecten opstellen met het CHRS.

Op maandag 28 februari, tijdens de ochtendbriefing, stelt Dr. Béagovui de delegatie van Protestantse Solidariteit (PS) voor en legt Jonathan het doel van het bezoek uit: het analyseren van de impact van door PS gefinancierde projecten en het nadenken over de evolutie van het partnerschap met de CHRS in de toekomst. Hij feliciteert het personeel met hun werk en inzet voor het ziekenhuis. Hij benadrukt dat ze ten dienste staan van de bevolking en de zieken en dat christelijke waarden hen in dit werk moeten leiden.

Daarna volgt een bezoek aan het ziekenhuis: de door PS en WBI gefinancierde constructies en verbouwingen.

We houden halt bij het centrum voor vrijwillige HIV-testing, gerund door Madame Jeannette die voor alles zorgt: de consultatie voor de test, de HIV-sneltest in het bijzijn van de patiënten en vervolgens de post-consultatie en de verdere medische opvolging. Ze luistert en adviseert patiënten en hun families, gezien de nog steeds sterke stigmatisering van mensen met HIV. Het belangrijkste doel van deze dienst is om mensen besmet met HIV aan te moedigen om anti-retrovirale behandelingen te volgen.

Madame Jeannette deelt met ons haar vreugde wanneer de patiënten haar raad opvolgen en haar vertellen: "Oh mama, ik voel me heel goed en ik ben nu in goede gezondheid dankzij jullie hulp en jullie zorgen". Maar ook haar verdriet: weduwen, wezen, het overlijden van een patiënt en de economische moeilijkheden waarmee de patiënten te kampen hebben.

Ze vertelt ons het verhaal van Maryam, een jong meisje wiens ouders stierven aan HIV. Maryam was ook besmet. De CHRS nam haar ten laste en zorgde voor haar opleiding. Gedurende tien jaar volgde Maryam haar behandeling goed. Maar toen haar grootmoeder stierf, raakte ze meer en meer vermoeid en ontmoedigd en volgde ze haar behandeling niet langer. Ze stierf op haar vijftiende.

Vervolgens begeven we ons naar de orthopedische afdeling, gefinancierd door WBI, PS en de Zwitserse ambassade en ingehuldigd in 2019 in aanwezigheid van een delegatie van PS. We ontmoeten daar Benjamin en Michel die in het kader van dit project in Togo werden opgeleid.

Tijdens ons bezoek zijn ze bezig met het aanleggen van een gipsverband bij een driejarig meisje uit Liberia die aan een aangeboren misvorming lijdt.

Benjamin en Michel geven ons hun indruk: "Deze zeer specifieke opleiding heeft ons geleerd de zorg voor mensen met een handicap als een geheel op te vatten".

Er valt op te merken dat de CHRS bekend staat om zijn expertise op dit gebied. De orthopedische afdeling is uniek in Guinee en omliggende landen en is de enige die orthopedische apparatuur van hoge kwaliteit kan vervaardigen. Hier wordt fysiotherapie toegepast en we bezoeken er het revalidatiecentrum voor voormalige leprapatiënten die geopereerd zijn en/of protheses hebben gekregen.

Dinsdagochtend 1 maart vond de inhuldiging plaats van de afdeling spoeddiensten van het ISSIMA-project, gefinancierd door WBI en PS in 2021-2023: er worden gelegenheidstoespraken gehouden door verscheidene politici en administratieve leden van het bestuur van de Macenta-prefectuur, van de MPA, CHRS en PS en vervolgens

wordt het symbolische lint door de vertegenwoordigers van de overheid en de uitvoerend secretaris van PS doorgeknijpt. Tot slot vindt een bezoek aan deze dienst plaats (zie video op internet).

In de namiddag hebben we een ontmoeting met een aalmoezenier van het ziekenhuis. Hij wordt gewaardeerd door zowel personeel als patiënten. Zodra de CHRS om 8:00 uur opent, is de aalmoezenier aanwezig. Hij leidt er een kleine meditatie tijdens de ochtendbriefing van het personeel, gevolgd door een meditatie voor de CHRS-patiënten. De zieken staan vrij open om over God en Jezus te horen spreken. De aalmoezenier beschikt over verschillende hulpmiddelen voor de evangelisatie: verhandelingen die uitgedeeld worden, boeken, ... of prentenboeken waarmee hij verhalen uit de Bijbel uitlegt aan de analfabeten.

's Avonds bezoeken we in het dorp Yömai bij Macenta met Dr. Hans Bopp een patiënt die behandeld wordt in het kader van het project over chronische ziekten. Daarna worden we door de dorpschoudeurs volgens de traditionele gebruiken verwelkomd. Jonathan bedankt ze voor hun warme ontvangst. Hij benadrukt dat een huis dat geen plaats biedt aan bezoekers, een dood huis is.

"We komen uit België en zijn een delegatie van Protestantse Solidariteit. Elke maand doneren Belgische christenen geld om mensen in Afrika te helpen, omdat we verenigd zijn in Jezus Christus. Het geld verlaat dan België om de oceaan over te steken en hier in Macenta aan te komen. Dit geld wordt gebruikt om medicijnen te kopen. Als u de raadgevingen van de artsen volgt en deze medicijnen gebruikt, kunt u nog lang leven. Dit is de reden waarom de acties die we met onze CHRS-partners ondernemen waarde en waardigheid kunnen geven aan mensen die lijden. Ieder mens heeft waarde voor God."

Dan vertelt Jonathan de parabel van de barmhartige Samaritaan.

De belangrijkste economische activiteiten van het dorp bestaan uit het verbouwen van land, het kweken van kruiden en het fokken van dieren.

Het dorp beschikt niet over een gezondheidscentrum maar er is wel een huisje voor de bevallingen dat enkel met slechts twee bedden is uitgerust!

De dorpelingen vragen ons om het ziekenhuis te blijven steunen aangezien ze geen gezondheidscentrum hebben. Maar we overwegen het huisje aan te passen om het uit te rusten en tot een klein gezondheidscentrum om te vormen.

**NIEUWS OVER HET ONDERWIJSPROJECT
VAN 30 BATWA KINDEREN IN GITEGA, BURUNDI
EEN SAMENWERKING TUSSEN
SOLIDARITE PROTESTANTE (SP) EN
AFRICAN REVIVAL MINISTRIES (ARM)**

Het is PS die de aankoop van schoolmateriaal en uniformen van deze dertig Batwa kinderen financierde. In onze volgende MOYO verschijnen foto's van het evenement waarbij materiaal en uniformen worden uitgedeeld.

De motorfiets zal worden gebruikt door Prosper, de projectmanager, om de begunstigden van het project te kunnen bezoeken.

We hebben deze motorfiets in het project aangekocht, omdat de aankoop goedkoper was dan de transportkosten van Prosper en omdat hij de kinderen hierdoor vaker kan bezoeken.

De motorfiets zal binnenkort de logo's van Protestantse Solidariteit en ARM dragen.

ONDERSTEUN ONZE ACTIES

DOOR TE STORTEN OP HET
REKENINGNUMMER VAN
PROTESTANTSE SOLIDARITEIT

BE37 0680 6690 1028

(Giften van € 40 en meer zijn 45 % fiscaal aftrekbaar)

*Bent U
verhuisd ?*

*Laat het ons weten zodat u de
volgende uitgave van*

M **YO**
kunt ontvangen

**ONZE ACTIE VOOR HET BEHOUD VAN
DE SCHEPPING IN RWANDA EN DE
DEMOCRATISCHE REPUBLIEK CONGO**

INTERVIEW MET JONATHAN OVER DE GEVOLGEN VAN KLIMAATVERANDERING IN DE DEMOCRATISCHE REPUBLIEK CONGO

Jonathan, onze uitvoerend secretaris, ging afgelopen zomer op dienstreis naar de DRC. Hij geeft ons enkele waarnemingen in deze tijden van klimaatverandering en haar gevolgen, in de bezochte regio.

"Inderdaad, zegt hij, aangezien Protestantse Solidariteit met lokale actoren samenwerkt, kunnen we vaststellen dat ze dagelijks geconfronteerd worden met de gevolgen van de klimaatverandering. De meest in het oog springende effecten hier, in Kongo Central, zijn het gebrek aan regen en de ontbossing, d.w.z.:

- boeren en fokkers hebben regen nodig tijdens het teeltseizoen voor de productie van evenwichtig en eiwitrijk voedsel. Ze hebben ook het bos nodig voor hun voeding: geneeskrachtige planten, wild, insecten zoals rupsen en paddenstoelen, en ook voor natuurlijke mest.
- het verplegend personeel, vooral op het platteland, heeft enerzijds regenwater nodig voor het dagelijks onderhoud van het gezondheidscentrum of het ziekenhuis en anderzijds hout voor de verbrandingsinstallatie die voor de verwerking van ziekenhuisafval zorgt.
- de schooldirecteur heeft dit regenwater permanent en absoluut nodig om het onderhoud van de school en de hygiëne van de wc's en van de leerlingen en vooral de jonge meisjes te verzekeren.

Sinds juli 2021 is Protestantse Solidariteit, met financiering van de Koning Boudewijnstichting, betrokken bij een voedsel- en voedingsherstelprogramma voor de plattelandsbevolking, en meer bepaald bij het duurzaam beheer van de watervoorraden in de Lukuni-vallei in het ruraal gezondheidsdistrict Sona Bata, in Kongo Centraal.

Dit programma voorziet in het opzetten van basis-, eenvoudige en goedkope maar efficiënte hydro-agrarische structuren (pompen en drinkwaterbronnen), aangepast aan de plaatselijke condities, die permanent grondgebruik en het groeien van gewassen buiten het seizoen mogelijk zullen maken."

“De Heer God nam de mens en plaatste hem in de hof van Eden om die te bebouwen en te bewaren.” (Genesis 2:15)

“Kies voor het leven, voor uw eigen bestwil en die van uw nageslacht.” (Deuteronomium 30:19).

Als VPKB willen we nadenken over onze verantwoordelijkheid als geloofsgemeenschap in de strijd tegen de opwarming van de aarde. Ondanks wereldwijde inspanningen om de ontbossing tegen te gaan, beginnen steden en plattelandsgebieden in Afrika de gevolgen van de klimaatverandering te voelen.

de houtskool verkoper

Het probleem wordt ook veroorzaakt door het verbranden van landbouwgrond en het ongecontroleerd kappen van bomen voor de productie van houtskool, waarnaar een groeiende vraag bestaat. De praktijk van de «slash and burn»-landbouw en het ongecontroleerd kappen van bomen voor houtskool, waarnaar in de steden steeds meer vraag is, zijn enkele van de factoren die tot grootschalige ontbossing in de dorpen leiden.

Dit heeft ongelukkige gevolgen voor het milieu en het dagelijks leven van de bevolking.

Daarom hebben VPKB en de Protestantse Solidariteit besloten om twee partners te steunen, de EPR in Rwanda (Presbyteriaanse Kerk van Rwanda) en de CBCO in het westen van de DR Congo (Communauté Baptiste au Congo), met als doel duurzaam bosbeheer en biodiversiteit te bevorderen door herbebossing en de oprichting van bosparken, om zo bij te dragen tot de vermindering van de ontbossing en aldus de gevolgen van de klimaatverandering te bestrijden.

Deze actie is een reactie op de vraag van de VPKB om de milieu- en klimaatuitdagingen waarmee wij allen worden geconfronteerd aan te gaan.

Concreet gaat de actie wat onze kerk betreft over :

1. de oprichting van kiemkwekerijen en van bos- en fruitbomen rond parochies, scholen en dorpen in Rwanda en de Democratische Republiek Congo (in Sona Bata in de provincie Centraal Kongo) ;
2. sensibilisering van religieuze- en gemeenschapsleiders, leraren, kerkleden, schoolkinderen en verplegers over het probleem van de klimaatverandering, om hen te helpen bomen te planten en de aantasting van de bossen uit te roeien ;
3. de productie en uitzending van radio- en televisieprogramma's over het klimaat en het belang van bomen en bossen ;
4. het tot stand brengen van bosccosystemen voor de bijenteelt.

Het planten van een boom, en a fortiori van een bos, is in de eerste plaats een vrijwillige daad, een teken van hoop en een investering op lange termijn. Het vereist denkwerk en strategie, inspanning en kosten. Achter elke geplante boom schuilt een vastberadenheid en een menselijke actie, waarvan het uiteindelijke succes afhangt van de goede wil van de hoofdrolspelers.

Wetende dat een boom tussen **5 € en 10 €** kost, en dat het gaat om o.a. acacia en eucalyptus, neemt u met uw donatie deel aan de bescherming van de Schepping door het bos in Rwanda en in de Democratische Republiek Congo opnieuw aan te planten. U zult duizenden bomen kunnen planten zonder te hoeven reizen.

Wij verbinden ons ertoe deze twee partners te steunen met een bedrag **van 15.000 euro of meer**. Wij rekenen op uw steun voor onze actie, met de mededeling: **“Bescherming van de schepping in Rwanda en de DRC”**.

U KUNT ONZE ACTIE STEUNEN

door een bedrag over te schrijven
op de volgende bankrekening:

PROTESTANTSE SOLIDARITEIT

BE37 0680 6690 1028

Onder vermelding van:

**“Bescherming van de
schepping in Rwanda en DRC”**

*(Donaties van meer dan 40 € per jaar
zijn voor 45% fiscaal aftrekbaar)*

M^{YO}YO